

άντρογυνοχωριστής ὁ, Λεξ. Δημητρ. ἀδρουγ'νου-
χουρίστης Θράκ. (Μάδυτ.) — Λεξ. Μπριγκ. ἀδρουνοχωρί-
στης Σύμ. ἀδρουγενοχωριστής Κρήτ. ἀδουον'νουχουον'-
στης Σαμοθρ. Θηλ. άντρογυνοχωρίστρα Θράκ. — ΓΨυχάρ.
*Ονειρ. Γιαννίρ. 454 άντροϋνοχωρίστρα Κάρπ. ἀδρουνο-
χωρίστρα Σύμ. άντρουανοχωρίστρα Πελοπν.(Μάν.) ἀδρουανο-
χωρίστρα Κρήτ.

*Εκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀνδρογυνοχωριστής.

*Ο προκαλῶν τὴν διάζευξιν συζύγων ἐνθ' ἀν.: *Ἀξαφνα
ἐρχονται μὴ κεράτσα καὶ σοῦ τὸν ξελάγιαζε καὶ ξεθύμαινε
ὁ *Ἀσήμης μὲ κάμμι ἀντρογυνοχωρίστρα ΓΨυχάρ. ἐνθ' ἀν.
|| *Ἀσμ.

*Ἦρθε πανούκλα φόνισσα, άντρογυνοχωρίστρα
Θράκ.

*Ἰψὲς προνυῆς ἱπέρασα *π' τοῦ Χάροντα τὴν πόρτα
κι ἄκουσα τὴ Χαρόντισσα τοὺν γιό τ'ς νὰ καταρρεύει,
γιέ μου ἀδουον'νουχουον'στή κι οκουρπουφαιμλίτη!
Σαμοθρ. Συνών. άντροχωριστής 1.

άντροθειός ὁ, *Ἦπ. άντρονθειός *Ἦπ. (Ζαγόρ.)

*Εκ τῶν οὐσ. άντρας καὶ θεῖος <θεῖος.

*Ο θεῖος ἢ ἡ θεία τοῦ συζύγου: Φέτους πέθαναν οὐ
άντρονθειός μ' κ' ἢ άντρονθειά μ' Ζαγόρ.

άντροκάλεσμα τό, ἀμάρτ. ἀδροκάλεσμα Κρήτ. ἀδρο-
κάλεσμα Κρήτ.

*Εκ τῶν οὐσ. άντρας καὶ κάλεσμα.

Μονομαχία ἢ οἰοσδήποτε ἀγών: *Ἀσμ.

Μὰ *γὼ σπαθὶ δὲ ζώστηκα γιὰ νὰ μὲ περιπαίζουν
οἱ γέροντες, τὰ θηλυκά, θὰ πὰ νὰ πολεμήσω
τ'ς αὐτὸ τὸ ἀδροκάλεσμα κι ἄς γίνῃ ὅ,τι γίνῃ.

Ποῦ θέλεις τ' ἀδροκάλεσμα, σὲ ποῖα μερὰ νὰ γίνῃ;
πέ μου καὶ θὰ *ῥθω μονομῆς, μία στιγμή δὲ μένω.

Συνών. άντροκάλιο.

άντροκαλεστής ὁ, ἀμάρτ. ἀδροκαλεστής Κρήτ.

*Εκ τοῦ ρ. άντροκαλῶ.

*Ο προκαλῶν εἰς πάλην, ἔριδα.

άντροκάλιο τό, ἀμάρτ. ἀδροκάλιο Κρήτ.

*Εκ τοῦ ρ. άντροκαλῶ.

*Ἀντροκάλεσμα, ὁ ἰδ.: *Ἀσμ.

*Ο Διγενῆς τοῦ χήρας γιὸς ἐβγήκε τ'ς τ' ἀδροκάλιο.

άντροκαλῶ ἸΠολυλ. Διηγ. 54 ΚΘεοτόκ. Βιργιλ. 50
Γεωργ. ἀδροκαλῶ Κρήτ. άντροκαλίζω *Ἀντικύθ. ἀδρο-
καλίζω Κρήτ. Μέσ. άντροκαλοῦμαι *Ἀντικύθ. ἀδροκαλει-
μαι Κρήτ. ἀδροκαλίζομαι Κρήτ.

*Εκ τοῦ οὐσ. άντρας καὶ τοῦ ρ. καλῶ.

1) Προκαλῶ τινα εἰς πάλην, μονομαχίαν ἢ οἰονδήποτε
ἀγῶνα, κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπων, κατ' ἐπέκτασιν δὲ καὶ ἐπὶ
βοῶν ἐνθ' ἀν.: *Ἀδροκαλειοῦνται οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ *κείνους
τοὺς καιροὺς κ' ἔκανα πολλῶ λογισμῶ παιγνίδια νὰ δυναμῶνον
γαὶ νὰ παραβγαίνουν τ'ς τὴ δύναμι καὶ τ'ς τὴν ἀδρεῖά τως Κρήτ.
*Ἀντροκαλοῦνται τὰ βόδια *Ἀντικύθ. *Ο Λευτέρης... μὲ ἀδρο-
κάλεσε, ἂν εἶσαι παλληκάρι, μοῦ εἶπεν... ἔλα νὰ παλέψουμε
μὲ τὸ μαχαίρι ἸΠολυλ. ἐνθ' ἀν. || *Ἀσμ.

Μὰ ἕνας νγός, χήρας ὕγος, ψηλαναδουκωμένος,
τοῦ Χάρ' ἀδροκαλίζετον, τοῦ Χάρ' ἀδροκαλειέται
Κρήτ. — Ποίημ.

*Ἀκκουμπημένος συνηθᾶ τ'ς τὰ κέρατα νὰ ρίχνῃ
τὴν ὄρητα κι άντροκαλεῖ κουτρῶντας τ'ς τοὺς ἀνέμους
ΚΘεοτόκ. ἐνθ' ἀν. 2) Προκαλῶ τὸν ἄνδρα, ἐπὶ γυναι-
κὸς εὐδιαθέτου πρὸς γάμον ἐνθ' ἀν.

άντροκαμωμένη ἐπίθ. θηλ. ἀδροκαμωμένη Νάξ.
(*Ἀπύρανθ.)

*Εκ τοῦ οὐσ. άντρας καὶ τοῦ καμωμένος μετοχ. τοῦ
ρ. κάνω.

*Ἀνδρώδης καὶ ῥωμαλέα, ὥσπερ ἀνήρ, ἐπὶ γυναικός.
Πβ. άντρογυναῖκα 1.

***άντροκλέφτρια** ἢ, άντροκλέφτρα Πόντ. (Κερασ.)

*Εκ τῶν οὐσ. άντρας καὶ κλέφτρια θηλ. τοῦ κλέφτης.

*Ἡ κλέψασά τι ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν σύζυγον,
οἷον χρήματα κττ.

άντροκόριτσο τό, Κῶς Σύρ. ἀδροκόριτσο Νάξ.
(Γαλανᾶδ.) Σύρ. (*Ερμούπ.)

*Εκ τῶν οὐσ. άντρας καὶ κορίτσι.

Κόρη ἔχουσα ἦθος καὶ τρόπους ἀνδρός. Συνών.
άντροκωπελλίνα, άντροκώπελλο 2, άντροπουλλιέ-
ρος 2, άντροῦτσος. Πβ. ἀγῶρι 4, ἀγωρίνα, ἀγωρο-
κόριτσο, ἀγωροῦ, ἀγῶρω, άντρογυναῖκα.

άντροκωπελλίνα ἀμάρτ. ἀδροκωπελλίνα Νάξ. (Σαγκρ.
Χαλκ.)

*Εκ τῶν οὐσ. άντρας καὶ *κωπελλίνα <κωπέλλα.
Διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ β' συνθετ. πβ. τὴν λ. ἀγωρίνα.

*Ἀντροκόριτσο, ὁ ἰδ.: Εὐτὴ εἶναι μὴν ἀδροκωπελλίνα
Σαγκρ. Γιὰ δὲ τὴνε ποῦ *ναὶ σὰν ἀδροκωπελλίνα! Χαλκ.

άντροκώπελλο τό, ἀμάρτ. ἀδροκώπελλο Κύθηρ.
Νάξ. (Γαλανᾶδ. Σαγκρ.)

*Εκ τῶν οὐσ. άντρας καὶ κωπέλλι.

1) Νεανίας ἐνθ' ἀν.: Εὐτὴ κάνει σὰν ἀδροκώπελλο (ἐπὶ
κόρης ἐχούσης τρόπους ἀνδρός) Σαγκρ. 2) Νεᾶνις
ἔχουσα τρόπους καὶ ἦθος ἀνδρός ἐνθ' ἀν. Συνών. ἰδ. ἐν λ.
άντροκόριτσο.

άντρολάσι τό, ἀμάρτ. ἀδρολάσι Κρήτ.

*Εκ τοῦ οὐσ. άντρας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-λάσι, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν *Ἀθηνᾶ 22 (1910) 245.

Πλήθος ἀνδρῶν. Πβ. γυναικολάσι.

άντρομανῶ Λεξ. Αἰν. ἀδρουμανῶν Εὐβ. (Στρόπον.)

*Εκ τοῦ οὐσ. άντρας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-μανῶ.

1) Δεικνύω ἐνεργητικότητα ἀνδρός, ἐπὶ γυναικὸς Εὐβ.
(Στρόπον.): *Ἡ δεῖνα ἀδρουμανάει σήμερα. 2) Προσπαθῶ
νὰ φανῶ ἀνδρεῖος, γενναῖος Λεξ. Αἰν.

άντρομαχῶ ἀμάρτ. Μέσ. άντρομαχειέμαι ΑΚαρκα-
βίτσ. Λόγ. πλώρ. 56 Μετοχ. ἀδρομαχισμένος Κρήτ.

*Εκ τοῦ οὐσ. άντρας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-μαχῶ, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν *Ἀθηνᾶ 22 (1910) 251.

1) *Ἀγωνίζομαι ΑΚαρκαβίτσ. ἐνθ' ἀν.: Τὸν εἶδα κάτω
σὲ βαθεῖα καὶ θεοσκοτεινὴ λαγκαδιὰ τῆς θάλασσας ν' άντρο-
μαχειέται. 2) *Ἡ μετοχ. ἀδρομαχισμένος ἐπιθετικ. κάθι-
δρως, κατάκοπος Κρήτ.: *Ἀσμ.

Γεώργι, σὰν εἶδα νὰ *παθες κ' εἶδ' ἀδρομαχισμένος;

άντρομίδα ἢ, σύνθηθ. καὶ Τσακων. ἀδρομίδα *Ἀνδρ.
Κρήτ. Μέγαρ. Πελοπν. (Λακων. Οἶν.) άντρονμίδα Στερελλ.
(Αἰτωλ.) άντραμίδα *Ἦπ. ἀνεδρομίδα Θράκ. (Αὐδήμ.)
*ντρομίδα Εὐβ. (*Ορ.) *δρομίδα Κύνθ.

*Εκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἐνδρομίς. *Ο τύπ. άντραμίδα
κατ' ἀφομ. *Ο τύπ. ἀνεδρομίδα ἐκ παρασυσχετισμοῦ
πρὸς τὰ μετὰ τῆς προθ. ἀνα- ανε- σύνθετα.

Εἶδος μαλλίνου χονδροῦ ὑφάσματος κατὰ πολυχρώμους
ταινίας ὑφασμένου, χρησιμοποιουμένου δὲ ὡς τάπητος ἢ
ἐφαπλώματος ἐνθ' ἀν.: *Ἀπλώνω - στρώνω τὴν άντρομίδα

